

Moral, saaledes rejser ogsaa Hr. Bergstedt omkring og prædiker Afholdsmoral. De to Herrer kunde passende tage hinanden ved Haanden og se at blive enige; de er lige ensidige begge to. Men om Hr. Bergstedt tror jeg, det gælder, at naar han en Gang bliver færdig med al sin Moralisering, kan han sikkert blive en betydelig Forfatter, og jeg vil haabe, at han snart kaster sig over det, han egentlig er skabt til, i Stedet for al den megen Prædiken Moral. Det vil ogsaa heraf fremgaa, at hvis man skulde til at censurere de forskellige Forfattere, vilde Resultatet blive, at vi hver vilde plukke nogle ud, og tilsidst blev der ikke ret mange tilbage. Det kan altsaa neppe lade sig gøre paa den Maade, og jeg tror heller ikke, det er nødvendigt. Jeg sagde i Fjor fra denne Plads, at det var sikkert rigtigt, om det høje Ministerium vilde spørge Forfatterforeningen og dens Formand, naar der er Tale om Understøttelse. Saa vilde man faa en Vejledning, som sikkert vilde være god og heldig. Men i øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og til det ærede Medlem Hr. Blang, at de er ganske paa gale Veje, naar de tror, det er Forfatterne, Digterne, de skal vende sig imod, naar de taler om seksuelle eller andre Udskejelser i Landet. Nej, det er imod Militarismen, de skal vende sig. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt nævnte Forholdene paa Kadetskolen og Langeliniepigerne. Hvem har fremkaldt de Forhold? Det har Militærvæsenet. Langeliniepigerne mødte paa Langelinie samtidig med de mange fremmede Soldater, som blev slæbt herop, og som man lavede store Fester for. Naturligvis kan man ikke paa samme Tid staa her og præke Moral og lave Fester for fremmede Soldater, som i mange Aar har ligget i Skyttegravene og medbringer Skyttegravens Moral og den Soldatersmag, som er udviklet i de mange Krigsaar. Jeg henstiller til de Herrer, som tilhører de militærvenlige Partier, at de vender sig imod deres egne og deres eget Program punkt for at faa skabt den større Sædelighed, de er ude efter.

I øvrigt vil jeg gerne gøre en lille Bemærkning fra et Omraade, som jeg tror ikke er blevet nævnt under Finanslovedebatten. Det er med Hensyn til Filmteatrene. Jeg vil spørge den højtærede Undervisningsminister, hvorledes det gaar med Censuren for Filmteatrene. Der skal være ansat en pædagogisk Censor. Den Mand gad jeg se. Han synes i alt Fald ikke at have Tænder til at bide en Film over, for han lader Ting passere, som ikke

er af det gode for Børn og ikke burde tillades. Det forekommer mig derfor, at der var Grund til at skærpe Censuren. Og medens jeg tror, at det er temmelig haabløst at ville reformere Ungdommen ved at censurere Litteraturen, mener jeg, der er Grund til at værne Børnene mod de Ødelæggelser, som faktisk følger med Filmteatrene.

Til den højtærede Forsvarsminister vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Den højtærede Minister nævnte, at det ikke kunde lade sig gøre at lægge Graadby Fyrskib længere ind i Løbet, saaledes som jeg havde foreslaaet, for Rutebaadene ønskede, at det skulde ligge, hvor det ligger. Ja, det maa være Rutebaadene, for andre kan det ikke være. Baade Fiskere og Dampskibsførere og Sejlskibsførere fra Esbjerg og Fanø, kort sagt alle med Undtagelse af Rutebaadene, har andraget Ministeriet om at faa Skibet lagt længere ind. Det forekommer mig da ganske mærkeligt, at der skal tages saa meget Hensyn til Rutebaadene og slet ikke tages Hensyn til de andre, som stadig besejler Farvandet. Den højtærede Minister siger, at der er lagt Lys- og Fyrtønder ud for Fiskerne i Løbet Slugen. Det er rigtigt, men dette Farvand, som er meget smalt, er for lidt oplyst, saa Fiskerne kan ikke sejle uden at risikere alt for meget. Det er vel nok rigtigt, som den højtærede Minister siger, at det er dyrt at bygge et nyt Fyrskib og holde det liggende derude, men det er store nationaløkonomiske Værdier, der staa paa Spil. Fiskerne kan benytte Løbet gennem Slugen, næsten hver Gang de skal sejle, hvis det er ordentligt oplyst, og det sparer dem mange Timers Sejlads. De kan komme hurtigere til Fiskepladserne og komme hurtigere hjem igen med Fisken, og derved kan der sikkert indvindes saa meget, at det er fuldt nationaløkonomisk forsvarligt at udlægge et Fyrskib i dette for Fiskerne meget vigtige Løb.

Den højtærede Forsvarsminister talte ogsaa om det Forslag, jeg havde fremsat om, at Fyr- og Vagervæsenet skulde ind under Handelsministeriet i Stedet for at være under Marineministeriet, og Ministeren syntes ikke stemt derfor. Men det staa dog ret klart, at hvis man samlede Fyr- og Vagervæsenet, kunde man, som jeg sagde, spare adskillige Penge derved. I Stedet for 3 Inspektionsskibe kunde man sikkert nøjes med 2 eller maaske med 1. Meget Mandskab og mange Penge kunde spares ved den Reform, saa en Samling af de to Væsener var da i alt Fald nyttig. Hvad endelig angaar, om det skulde være under